

Vip movies**Vijesti**

- > Posljednje
- > **Domaće**
- > Inozemne
- > Gossip

Filmske kritike

- > Posljednje
- > Kino izdanja
- > DVD izdanje
- > Najave

Rubrike

- > Movie Report
- > Interview
- > Guest Star
- > TV Kutak

Top liste

- > Kino
- > Videoteke
- > Box Office

Info

- > Pregled artista
- > Pregled filmova

HOT

- > Kino program
- > Nagradna igra
- > Download

VIJESTI**News
flash****ZFF: Filmovi iz termina "Kockica"**

21.10.2006. 12:10

Večernji termin koji su u prva dva dana držale „Kockice“ u četvrtak su preuzeli dokumentarni filmovi „Dosje Osijek“, „Hrvatska raj na Zemlji“ te igrani „Shortbus“ i „Sve džaba“. Dokumentarni filmovi su nažalost podbacili u onom filmskom segmentu obrade priče u odnosu na intrigantnost tema koje su obrađivali.

Tako je srbijanski „Dosje Osijek“ autora Davora Konjukušića i režisera Gorana Kovačića prikaz osječkih teških ratnih godina. U Osijeku je više od tisuću ljudi stradalo od bombardiranja i autori odmah naglašavaju odgovornost Srbije i JNA za takvu situaciju, ali ih više zanima sudbina stotinjak civila koji su nastradali u ubojstvima i privatnim razračunavanjima tijekom dvije ratne godine 91-92. Najčešći motivi ubojstava bili su nacionalna netrpeljivost, mržnja ili pljačka, a autori dokumentarca kao glavnu odgovornu osobu vide Branimira Glavaša tako da se film fokusira na njega i one koji ga optužuju.

Zamjerke koje se mogu uputiti dokumentarcu su isključivo filmske prirode jer su neki svjedoci koje navode autori (poput ratnih zarobljenika) sumnjivi zbog svoje tadašnje uloge, a detalji ili lokacije koje Konjukušić i Kovačić obrađuju, nisu dovoljno potvrđene ili su pak neprecizno složene u cijelu priču. Sa druge strane potresnost iskaza nekih svjedoka, uglavnom žena kojima su muževi ili očevi nestali, zapravo samo naglašava neravnotežu konstrukcije. I dojam koji sam na kraju stekao jest da je „Dosje Osijek“ više snimljen za gledatelje u Beogradu, u smislu da njima pruži osnovne informacije, nego za gledatelje u Hrvatskoj koji su iz medija bombardirani već dulje vrijeme situacijom u Osijeku.

Slične filmske zamjerke mogu se uputiti i na „Hrvatska (k)raj na zemlji“ koja obrađuje sramotnu i inertnu situaciju s tražiteljima azila u Hrvatskoj u kojoj institucije od 2004. nisu odobrile nijedan od 300 zahtjeva za azil. Autor Oliver Sertić opisuje tragikomediju hrvatskih institucija (najbolji je bio jedan dužnosnik-činovnik koji tijekom jedne konferencije za tisak i nezavisne organizacije koje brinu za ljudska prava apelira na njih da suzbiju svoj humanistički „katolički odgoj“ koji bi želio svima pomoći, jer to nije u interesu azilanata i Hrvatske) u kontrastu s avanturama azilanta koje se kreću od dirljivih, tragilomičnih, pa sve do onih s ruba crne kronike. Na kraju shvatimo da je najupućeniji u problematiku ljudi iz centara za azilante u Ježevu ili Šašinoj Gredi običan policajac ili nadzornik smjene (koji je na smjenu ironičan i sarkastičan) a koji mora održavati red i ravnotežu s ljudima koji se kreću u svijetu između neba i zemlje. Ne žele se vratiti u svoje bivše, često i užasne živote, a nove ih sredine ne žele. Institucije i ministarstva su uglavnom oni koji stoje sa strane i ne znaju što bi sa sobom osim dijeljenja praznih pravnih savjeta koji ne funkcioniraju na terenu. Tako se odsustvo državne i nacionalne strategije u slučajevima azilanata predstavlja kao zid koji oni rješavaju da bježe nestajući bez traga ili da emigriraju u treće, još dalje zemlje.

Tema je bila izvrsna i film je ostavio bolji dojam od „Dosjea Osijek“ ali određene filmske zamjerke i dalje stoje tako da je i on zaslužio ocjenu prosječan.

Nino Sorić